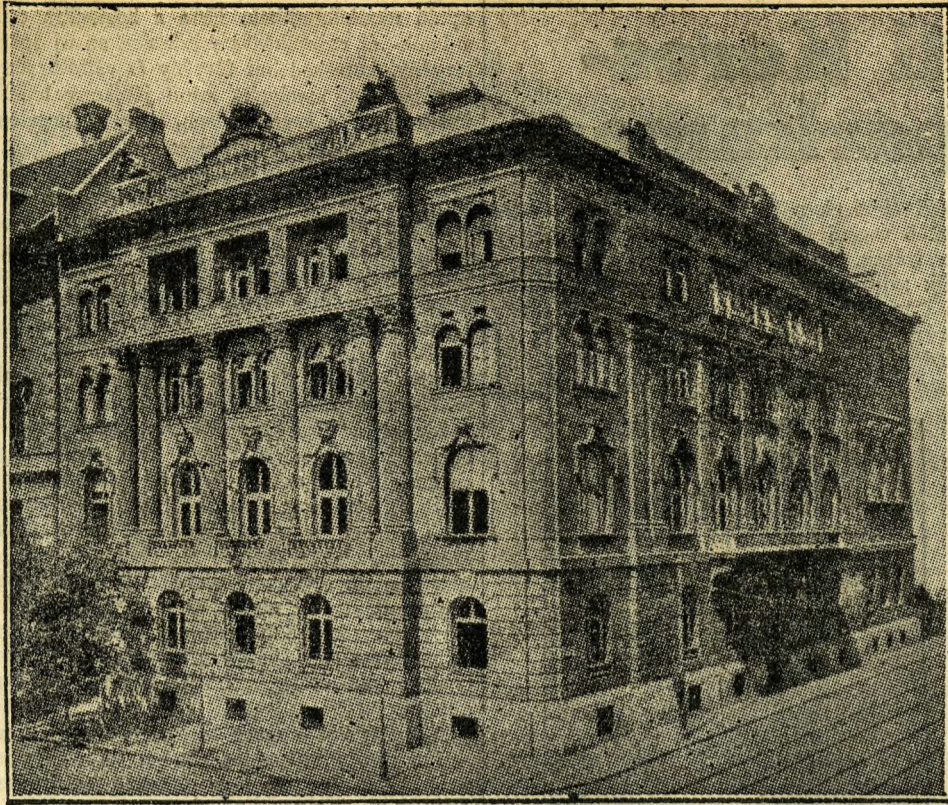

tés és az ipari átszerveződés nagy problémái mellett a közszállítási szabályzat reformja, nemkülönben a szociálpolitikai kérdések hosszú sora foglalkoztatta a kamarát, amelyek közül a társadalombiztosítás átszervezését, a magánalkalmazottak jogviszonyainak szabályozását emeljük ki. Igen intenzíven foglalkozott a kamara az ipartestületi reform kérdésén kívül a *kisipar összes aktuális problémáival is*, nemkülönben a mérnöki munkafenntartással kapcsolatos kérdésekkel. A közlekedésügyek terén szintén tág tere nyílt a kamara munkásságának. A csepeli kikötő felépítése, úgyszintén azok a kérdések, amelyek a tranzitkereskedelem és a kiviteli fejlesztése szempontjából a vasúti tarifapolitikával állottak kapcsolatban, szintén a kamara munkaprogramjába kerültek. A kereskedelem terén intenzíven foglalkoztatta a kamarát mindazon korlátozások megszüntetésének kérdése, amelyek a háború utáni években a kereskedelem szabad mozgásának lehetőségeit megkötötték. A kötött gazdálkodásnak, az ármáximalizációnak lebontása mellett az üzleti záróra kérdései, a behozatali és kiviteli tilalmak hatályon kívül helyezésének ügye tartoztak e téren azon problémák közé, amelyeknek közérdekű megoldása érdekében a kamarának igen nehéz harcokat kellett megvívnia. Nagyjelentőségű volt a kamara ténykedése a kereskedelmellenes mozgalmak kiküszöbölése érdekében, úgyszintén a túlméretezett közüzemi gazdálkodás lebontásáért, mely a magyar ipar és kereskedelem fejlődését még ma is nagymértékben megbenjíti.

A háború utáni években emelkedett az önálló vámterület és az ezzel kapcsolatos kereskedelempolitikai feladatok következtében

A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara székháza

nagyobb jelentőségre a kamara és a gyáripari érdekelttség által még a háború ideje alatt létesített Magyar Vámpolitikai Központ is. A háború alatt megszünt Magyar

Királyi Kereskedelmi Múzeum hatáskörének egy igen jelentős és nagyfontosságú része a külkereskedelmi és exporthírszolgálat feladata ugyancsak a kamara vállaira hárult.

Évek óta a kamara exportirodája látja el ezt a feladatot, levétezőinek hálózata ma már kiterjed a magyar kiviteli szempontjából jelentős összes nyugati és keleti piacokra. A háború utáni évek hitelkriszise tette szükségessé az Országos Hitelvédő Egylet megalakítását, mely szintén a kamara kezdeményezésére jött létre s ma már szinte nélkülözhetetlen szerve a hitelvédelemnek. A pár évvel ezelőtt létesült Magyar Gazdaságkutató Intézet, amely a mindenkori magyar gazdasági konjunktúra alakulásának vizsgálatával foglalkozik, szintén egyike a kamara kezdeményezése nyomán életre kelt közhasznú intézményeknek.

Egyik legnagyobb jelentőségű ténykedése volt a kamarának a Budapesti Nemzetközi Vásár nagyarányú fejlesztése az elmúlt években. A kamara felismerve a nemzetközi forgalomba való intenzívebb bekapcsolódásunk szükségét, továbbá azt, hogy a fejlődő magyar ipar számára biztosítani kell a megfelelő kereteket, hogy újabb termékeit évről bemutatthassa, nemzetközi jellegű manifesztációvá fejlesztette a Budapesti Nemzetközi Vásár intézményét, mely kis keretek között azelőtt 25 évvel keletkezett s közel két évtizede áll a kamara irányítása alatt. Jelentőségét a magyar ipar és kereskedelem, Budapest idegenforgalma és a főváros munkanélküliségének enyhítése szempontjából a keretek között méltányolni alig lehet, de erre szükség sincsen, hiszen a főváros úgyszólván minden lakosa, polgára évről évre tanúja annak, hogy a Budapesti Nemzetközi Vásár milyen imponáns keretek között bontakozik ki, s közvetlenül becsülheti fel, hogy a vásár mit jelent a magyar gazdasági élet szempontjából.

A sóellátás

A világháború befejezte után bekövetkezett területváltozás Magyarországot megfosztotta összes sóbányáitól, amelyek termelése azelőtt nemcsak hazánk teljes sószükségletét elégítette ki, hanem tetemes kivitelt is lehetőséget adott. A háború előtti utolsó béke évben: 1913-ban 2,564.483 mm volt bányáink összes sótermelése, amelyből 264.000 mm sómennyiséget külföldre szállítottunk.

Sóbányáink elszakadása után azért, hogy a lakosság sószükségletét egyelőre a még meglévő készletek arányos elosztása és az akkori viszonyok között csupán korlátozott lehetőségű utánpótlás révén biztosíthassuk, a volt Országos Közlekedési Hivatalt vezető miniszter a pénzügyminiszterrel egyetértően 1919 január havában rendeletet adott ki, amely szerint Sóelosztó Bizottságot állít fel.

A Sóelosztó Bizottság a felállítás idején olyan kényszerhelyzetbe jutott, hogy a sóforgalomban átmenetileg szigorúbb korlátozó rendszabályokat léptetett életbe. Így amíg a konyhasót a lakosság a háború egész tartama alatt még akkor is, amikor már a legtöbb elsőrendű közszükségleti cikk forgalma erős korlátozás alá esett, minden megkötöttség nélkül korlátlan mennyiségben kaphatta, addig a háború utáni években, nehogy az ország egyes részeiben nagy veszedelemmel járó sóhiány álljon be, a Sóelosztó Bizottság az igényelt sómennyiségeket a korlátozott készletekre való tekintettel jegyrendszer keretében utalta ki.

A trianoni békeszerződés egyik szomorú következménye, hogy az ország a teljes sószükséglet biztosítására külföldi behozatalra szorult. A Sójövedék ezért sürgős feladatává tűzte ki a sóellátás terén felmerülő igénylések teljes kielégítésére a normális viszonyok helyreállítását. Ez a háború előtti állapottal szemben lényeges rendszerváltozást igényelt. Elsősorban ugyanis arról kellett gondoskodni, hogy Budapesten, mint központi helyen minden sófajtából oly mennyiségű álljanak rendelkezésre, amelyek nemcsak a felmerülő folyó szükséglet kielégítését biztosítsák, hanem az utánpótlásnál előforduló fennakadást is kizárják és az esetleg felmerülő rendkívüli sókereslet esetén is az igényeket teljes mértékben ki lehessen elégíteni.

Az előre nem látható rendkívüli szükség eseteire fenntartott és 3000 vagont meghaladó készlettel bíró központi tartaléksóraktáron kívül Budapesten 4 főosztályos és 1 sóhivatal, a vidéken pedig Miskolcon, Nagykanizsán, Sopronban, Szegeden és Tokajon egy-egy sóhiva-

tal, azonkívül a bajai s győri dunaparti raktárakban 1—1 főosztályos, összesen tehát 12 forgalmi raktár sókészletei szolgálnak a sóigények kielégítésére. Ezenkívül az őszi és téli nagyobb mérvű sóigénylések zavartalan kielégítését biztosítják az országnak mintegy 70—100 különböző forgalmasabb gőcpontján a nyári időszak folyamán bizományi raktárakba elhelyezett sókészletek is, az ilyenkor esetleg felmerülő szállítási torlódások ellensúlyozására.

Ezért, mivel a sójegyrendszert 1921 június hónapban megszüntették, a sóellátás egyelőre továbbra is hatósági ellátás tárgya maradt és a részletekben nyilvánuló fokozatos megkönnyítés után 1925 április havában a belföldi sóforgalom teljesen felszabadult és a közigazgatási hatóságoknak árszabályozó szerepe végleg megszűnt.

A sóellátás biztosítására foganatosított intézkedéseknek tulajdonítható, hogy sem a korlátozás ideje alatt, sem a szabad sóforgalom visszaállítására óta sóhiány nem állott be és sóbányáink elvesztése ellenére a fogyasztókönnyesség ennek a hátrányos állapotnak a hatását — a sóellátást illetően — nem érzi. Ez annál említésre méltóbb, mivel egyes szomszédos országokban, amelyeknek pedig bőséges saját sótermelésük van, egyes vidékeken gyakran sóhiány mutatkozik.

Magyarország és Ausztria

Iria: SCHUMY VINCE mérnök, v. vicekancellár, osztrák belügyminiszter

Az ünnepnap, amelyen a Budapesti Hirlap ötvenéves fennállásának jubileumát üli, kedves alkalom nekem arra, hogy megállapítsam a Magyarország és Ausztria közötti vonatkozások baráti jellegét s gazdasági érdekeik szoros közösségét.

Ausztriának a többi államhoz és így Magyarországhoz való vonatkozásai kialakulása körül rendkívüli jelentőségű volt Ausztria belálapotainak a közelmúltban bekövetkezett megerősödése. Ausztria polgári többsége, erejének tudatában a belső megerősítés munkáját nagy határozottsággal kezdte meg. Különösen örvendetes, hogy Ausztria polgári pártjai az alkotmányreform művét, amelyet tulajdonképpen már régen nagy nehézség nélkül megvalósíthattak volna, az állam minden komolyabb megvárakoztatása nélkül megteremthette. Ami ma Ausztriában történik, az az igazi, egészséges demokrácia fel- és kiépítése s elsősorban abban nyilvánkozik meg, hogy az elnöki tekintély, demokratikus alapokon nyugodva, egész különösen megerősített, anélkül, hogy a népakarat szabadsága, amely a parlamentben nyer

A háború utáni sóhiány idejében természetesen nem volt minden fajta só forgalomban. A helyzet megszüldés után azonban a Sójövedék a háború előtti összes sónemeket, tehát a darabos és örölt konyhasót, poralakú és sajtolt marhasót, valamint a technikai célokra szolgáló iparsót újból fokozatosan bevezette. Sőt a háború előtti állapotokat is túlszárnyaltuk ezen a téren, amennyiben a nyugati országokban újabban elterjedt és a közegészségügy követelményeit fokozottan kielégítő, kis dobozokban forgalomba kerülő, úgynevezett csomagolt finom sófajtát is bevezettük. Ezenkívül forgalomban van a luxusjellegű Lucullus kristályos, amely antihygroscopikus s így nem csomosodik és a sószóróban nagyszerűen használható.

A sóforgalom a kellő időben és a kellő módon végrehajtott intézkedések és a viszonyok fokozatos megszüldés után folytatódásos emelkedést mutat.

Az egyes sófajták közül az utóbbi években különösen hatalmas emelkedést mutat úgy a marhasót, mint az iparsó forgalma. Az előbbi kapcsolatos a racionális állattenyésztés szintjének emelkedésével, az utóbbi pedig a hazai ipar fejlődésével, amennyiben egyes nyers- vagy segédanyagként só használó iparágak — elsősorban a textilipar — évről-évre fejlődést mutatnak.

kifejezést, megszükkített volna. A hatáskörök úgy el vannak határolva, amint ezt egy egészséges államélet megköveteli.

A sajtótörvény novellája és a munkaszabadság védelmére alkotott törvény lehetetlenné fogják tenni a túlkapásokat, amelyek ellen a publicistika terén senki sem harcolt erősebben, mint a hivatásukra büszke és öntudatos újságírók s elejét veszik a munkaszabadság megszorításainak, amelyek kétségtelenül megtörténtek.

Most, hogy a belső megerősödés tényné vált, hozzáfoghatunk a gazdasági és kulturális feladatok megoldásához. A Landbund-párt, amelyhez tartozom, mint a gazdasági társadalom képviselője egy politikát tett magáévá, amelyet elsősorban a gazdasági szükségesség jelöl meg. Ha a politikának meg is kell adnunk azt, amihez a politikának jussa van, — a gazdaságnak nem szabad miatta szenvednie.

A kölcsönös gazdasági érdekek megértése, közösségük felismerése biztos kezesség arra, hogy a kereskedelempolitikai tárgyalások, amelyek Magyarországgal folynak, mind a két

felet kielégítő eredményt fognak hozni. A Landbund arra van hivatva, hogy elsősorban Ausztria parasztsága érdekeit képviselje, amelynek bizalmára támaszkodik, Ausztria súlyosan szenvedő gazdanépességének életlehetőségét kell, hogy biztosítsa.

Misem esik azonban tőle távolabb, mint az, hogy a magyar gazdasági társadalmat létfeltételeiben megláthatja, hiszen ez a társadalom az osztrák gazdával egyenlő gazdasági fronton áll. Meg kell és meg fogják találni az utat, amely mind a két rész érdekeivel számol, anélkül, hogy az ipar szempontjai megrövidüljenek és anélkül, hogy az iparnak az összességre való jelentősége sérelmet szenvedne. Új utakon kell járnunk s nem szabad a kereskedelmi szerződések sablonjának eddigi, kitaposott mesgyéin mozognunk.

Erső meggyőződésem, hogy e gazdasági tárgyalások gazdasági érdekeik messzemenő közösségénél fogva a két állam között egy még szorosabb baráti viszonyhoz fognak elvezetni.

FONCIERE

Általános Biztosító Intézet

Alapított 1864-ben

Központi irodák: Budapest, V, Sas-u. 10

Köt:

tűz, baleset, betörés
szavatossági egyetemes
autó, jég, tüzek és szállítmány károk elleni biztosításokat a legelőnyösebb feltételek mellett

Magyar alapítású
belföldi intézet

EURÓPAI

ÁRU- és PODGYÁSZBIZTOSÍTÓ
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
BUDAPEST, V. KER., EÖTVÖS-TÉR 2

Előnyös árú,
podgyász- és
utazási baleset
biztosítások.